

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu Uredbe Sveta o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike

(COM(2008) 721 konč. – 2008/0216 (CNS))

(2009/C 277/11)

Poročevalec: **g. ADAMS**

Svet Evropske unije je 15. decembra 2008 sklenil, da v skladu s členom 37 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o naslednjem dokumentu:

Predlog Uredbe Sveta o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike

COM(2008) 721 konč. - 2008/0216 (CNS).

Strokovna skupina za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 17. aprila 2009. Poročevalec je bil g. ESPUNY MOYANO.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je na 453. plenarnem zasedanju 13. in 14. maja 2009 (seja z dne 13. maja) mnenje zavrnil ter z 98 glasovi za, 75 glasovi proti in 11 vzdržanimi glasovi sprejel nasprotno mnenje, ki ga je pripravil g. ADAMS.

1.1 EESO podpira temeljito reformo sistema za nadzor ribištva, ki jo predlaga Komisija, ter jo priznava kot jedro skupne ribiške politike (SRP) in kot zelo pomemben in nujen ukrep za prestrukturiranje, ki bo izboljšal učinkovitost SRP pred predlagano veliko reformo.

1.2 EESO meni, da ima veljavni sistem za nadzor ribištva v EU hude pomanjkljivosti: je neučinkovit, drag, zapleten in ne daje rezultatov. Njegova neuspešnost ima velike posledice za trajnost ribolovnih virov, ribištvo, regije, odvisne od ribištva, in okolje. EESO ugotavlja, da je Komisija glede tega enakega mnenja.

1.3 SRP je zlasti povzročila, da so za nekatere vpletene strani postale značilne zamude, sprevrčanje dejstev, zavlačevanje izvajanja in neizpolnjevanje zahtev. Reforma nadzornega sistema naj bi spremenila ta odnos nasprotovanja in neizpolnjevanja. Odraža nov pristop, orisan v zeleni knjigi o reformi skupne ribiške politike iz aprila 2009, in je zato preizkušnja pripravljenosti vpletenih strani, da se zavežejo spremembam.

1.4 Več kot 75 % svetovnih staležev rib je bodisi v celoti ali prekomerno izkoriščenih, 88 % staležev EU pa je izrabljenih prek največjega trajnostnega donosa.

1.5 Veljavni nadzorni sistem v EU je neustrezen in spodkopava zanesljivost osnovnih podatkov, na katerih temeljijo znanstveni nasveti. Zaradi nezanesljivih podatkov se nadaljujejo netrajnostne ravni ulova. Goljufive prakse je težko odkriti, kazni zanje pa so pogosto veliko nižje od dobička, ki ga je mogoče pridobiti s prelovom. Komisiji primanjkuje tudi pravnih instrumentov, kar jo ovira pri hitrem in učinkovitem odzivanju na probleme v delovanju nacionalnih nadzornih sistemov. Poleg tega nove tehnologije nudijo potencial, ki ni v celoti izkoriščen.

1.6 EESO meni, da bi nov sistem vzpostavil obsežen in celosten pristop k nadzoru, ki bi bil osredotočen na vse vidike skupne ribiške politike in bi pokrival celotno verigo od ulova, raztovarjanja, prevoza in predelave do trženja – torej od ulova do potrošnika.

1.7 Po mnenju EESO je Komisija izpolnila svoje dolžnosti posvetovanja s ključnimi vpletenimi stranmi, pripravila dobro raziskano oceno učinkov in upravičeno poziva k takojšnji reformi in ne čaka, da bo prej opredeljena skupna ribiška politika za obdobje po letu 2012.

V Bruslju, 13. maja 2009

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Mario SEPI

PRILOGA

K Mnenju

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Naslednje besedilo mnenja strokovne skupine je bilo zavrnjeno na podlagi nasprotnega mnenja, ki ga je sprejela plenarna skupščina, vendar je v okviru oddanih glasov prejelo vsaj četrtino glasov:

1. Sklepi

1.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) priznava, da je treba nadzorni sistem Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike poenostaviti, in se strinja z načeli predlagane reforme.

1.2 Kljub temu Odbor meni, da zdaj ni pravi trenutek za izvedbo reforme, saj se je razprava o prihodnosti skupne ribiške politike po letu 2012 šele začela in bo zelo verjetno prišlo do sprememb, ki bodo močno vplivale na nadzorni sistem. Zato EESO priporoča, da se najprej temeljito preučijo osnovni elementi skupne ribiške politike in različni ustrezni modeli upravljanja ter da se zatem novi nadzorni ukrepi oprejo nanje.

1.3 Odbor obžaluje, da Komisija v želji po hitrem začetku reforme ni primerno opravila potrebnega predhodnega posvetovanja z udeleženci. Če naj bo reforma uspešna, je treba po mnenju Odbora močneje vključiti udeležene gospodarske in socialne akterje.

1.4 Odbor meni tudi, da se ureditev nadzora s predlaganimi spremembami nadzornih mehanizmov ne poenostavlja, temveč da se namesto tega obseg obveznosti za ribiška plovila in ribiške uprave znatno povečuje, ter zato priporoča, da se predvidi dovolj dolgo prehodno obdobje.

1.5 EESO meni, da socialne in gospodarske posledice teh ukrepov niso bile ustrezno ocenjene.

1.6 Da bi olajšali izpolnjevanje predpisov, EESO poziva Komisijo, naj objavi aneks, v katerem bi bili navedeni roki in obveznosti posameznih vrst ribiških plovil.

1.7 Glede specifičnih tehničnih vprašanj EESO naproša Komisijo, Svet in Evropski parlament, naj upoštevajo njegove pripombe v rubriki *Posebne ugotovitve*.

2. Uvod

2.1 Evropska komisija je 14. novembra 2008 objavila tri dokumente za reformo nadzornega sistema skupne ribiške politike: sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o predlogu uredbe Sveta o oblikovanju nadzornega sistema Skupnosti za zagotovitev upoštevanja pravil skupne ribiške politike ⁽¹⁾, sam predlog uredbe ⁽²⁾ in oceno vplivov ⁽³⁾.

2.2 Po mnenju Komisije ima nadzorni sistem, uveden leta 2002, precejšnje pomanjkljivosti, ki ogrožajo njegovo celotno učinkovitost; je neučinkovit, drag, zapleten in ne prinaša zelenih rezultatov. Zato predlaga temeljito reformo tega sistema.

2.3 Komisija meni, da je glavni cilj reforme zagotovitev sistema Skupnosti za preglede, spremljanje, nadzor, preverjanje in izvajanje predpisov, ki ustvarja pogoje za učinkovito izvajanje predpisov skupne ribiške politike.

2.3.1 Komisija konkretno namerava s predlogom reforme doseči izboljšave z naslednjimi sredstvi:

— *poenostavitvijo pravnega okvira*. Predlog določa skupne standarde nadzora za vse predpise skupne ribiške politike. V njem so določena načela, medtem ko bodo podrobnosti urejene v izvedbeni uredbi;

— *razširitvijo področja nadzora*. Predlog obravnava področja, ki doslej niso bila upoštevana (promet, trgi, sledenje), in druga področja, na katerih se je potreba po nadzoru povečala (zavržki, rekreacijski ribolov, zaščitena morska območja);

⁽¹⁾ COM(2008) 718 konč.

⁽²⁾ COM(2008) 721 konč.

⁽³⁾ SEC(2008) 2760.

- *vedbo enakih pogojev za preglede.* Z uvedbo usklajenih inšpekcijskih pregledov ter odvračilnih in poenotenih kazni bi bila zagotovljena pravična obravnava ribičev ne glede na kraj njihove ribiške dejavnosti, in okrepljeno bi bilo zaupanje v celoten sistem;
- *racionalizacijo težišča pregledov in inšpekcije.* Sistematična uporaba upravljanja tveganj bi državam članicam in Komisiji omogočila, da bi se osredotočile na svoje vire pregledov na tistem področju, kjer je nevarnost kršitev največje;
- *zmanjšanjem upravnega bremena;*
- *učinkovitejšo uporabo predpisov skupne ribiške politike.* Komisija bo razvila pristop makroupravljanja in težišče pomaknila na preglede in preverjanje, kako države članice spoštujejo predpise.

2.4 Predlog uredbe dopolnjuje uredbo o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova ⁽⁴⁾ in uredbo o dovoljenjih za ribolovne dejavnosti ribiških plovil Skupnosti zunaj voda Skupnosti ⁽⁵⁾. Te tri uredbe bodo tvorile novi okvir nadzora.

2.5 V skladu z namero Komisije naj bi nova uredba začela veljati 1. januarja 2010.

3. Splošne ugotovitve

3.1 EESO priznava, da uspeh skupne ribiške politike temelji na uporabi učinkovitega, obsežnega, celostnega in nediskriminatornega nadzornega sistema „od mreže do krožnika“, ki omogoča zagotavljanje trajnostne uporabe živih vodnih virov.

3.2 Odbor meni tudi, da je treba reformirati ureditev Skupnosti, da bi izboljšali sedanji sistem. Strinja se tudi s splošnimi načeli, na katerih temelji predlog.

3.3 Kljub temu pa EESO meni, da bi bilo treba resno razmisliti o ustreznosti izvajanja te pomembne reforme v tem trenutku. Komisija je leta 2008 sprožila razpravo o prihodnosti skupne ribiške politike po letu 2012. V prihodnjih letih bodo preverjeni temeljni elementi te politike. EESO meni, da bi reforma nadzornega sistema Skupnosti zato morala biti odvisna od vsebine nove skupne ribiške politike.

3.4 Najpomembnejši instrument upravljanja ribištva je v sedanji skupni ribiški politiki sistem TAC ⁽⁶⁾ in kvot. Ta sistem je bil postavljen pod vprašaj na različnih forumih ⁽⁷⁾. Ker je upoštevanje TAC in kvot, dodeljenih državam članicam, eden glavnih ciljev te uredbe in ker so institucije priznale, da je ta sistem treba precej izboljšati, se zdi primerneje, da bi pred reformo nadzornega sistema najprej preverili te sisteme upravljanja. EESO priporoča najprej izvedbo stroge in temeljite revizije osnovnih elementov skupne ribiške politike ter analizo različnih uporabnih modelov upravljanja, zatem pa prilagoditev novih nadzornih ukrepov reviziji in analizi.

3.5 Odbor obžaluje, da je Komisija istočasno predložila zakonodajni sveženj, tj. sporočilo, predlog uredbe in oceno vplivov. Običajno Komisija naprej predstavi sporočilo, da lahko služi kot orientacijski dokument v razpravi o predlogu. Če naj bo reforma uspešna, je treba po mnenju Odbora vključiti udeležene gospodarske in socialne akterje ter z njimi poglobljeno razpravljati. Reforme takšnega dometa ni mogoče jemati zlahka.

3.6 Predlog uredbe precej povečuje obseg obveznosti za ribiška plovila in ribiške uprave. EESO meni, da to lahko v praksi povzroči resne težave, saj niti države članice niti Komisija nimajo primernih struktur in osebja, da bi zbirale in obdelovale vse informacije, ki jih predvideva predlog. Povečujejo se tudi obveznosti gospodarskih akterjev. Odbor meni, da se zdi povečanje upravnega bremena držav članic in gospodarskih akterjev v teh kriznih časih neprimerno, ker so lahko posledice – zlasti pri ladjevju 10 do 15-metrskih plovil – za podjetja in delovna mesta zelo negativne.

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova (UL L 286, 29.10.2008).

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1006/2008 z dne 29. septembra 2008 o dovoljenjih za ribolovne dejavnosti ribiških plovil Skupnosti zunaj voda Skupnosti in dostopu plovil tretjih držav do voda Skupnosti (UL L 286, 29.10.2008).

⁽⁶⁾ „Total Allowable Catches“ (celotni dovoljeni ulovi).

⁽⁷⁾ Posebno poročilo št. 7/2007 Računskega sodišča EU.

3.7 EESO meni, da mora proces poenostavitve – zaradi zapletenosti njegove analize in poznejše uporabe, visokih gospodarskih stroškov uvedenega sistema ter začetnega pomanjkanja izkušenj in orientacije – potekati postopno. Predlagane spremembe so zelo obsežne in Odbor meni, da terjajo daljšo in bolj poglobljeno razpravo. Da bi omogočili prilagoditev spremembam, ki se na koncu vključijo v izvedbeno uredbo, bi bilo treba po mnenju Odbora v členu 16 predvideti zadostno prehodno obdobje.

3.8 EESO meni, da bi morala kultura spoštovanja prava temeljiti na sodelovanju, razumevanju in pripravljenosti vseh udeležencev, in ne na krepitvi ukrepov ter nadzornih in kazenskih postopkov. Enostavnejši predpisi, ki bi bili udeležencem bolj razumljivi, bi olajšali spoštovanje predpisov.

3.9 Komisija namerava prevzeti večje pristojnosti na področju nadzora. Odbor meni, da je treba upoštevati ravnotežje med Svetom in Komisijo, da bi v prihodnosti preprečili spore v zvezi s pristojnostmi.

3.10 EESO meni, da bi morala uredba upoštevati možnost uporabe presežnih kvot ulovov, ki ostajajo neizrabljene, tako da bi jih lahko ponudili drugim državam članicam, da bi izboljšale donosnost svojega ribištva.

4. Posebne ugotovitve

4.1 Odbor meni, da veljavnost dovoljenja za ulov, izdanega enemu ribiškemu plovilu, ne bi smela biti omejena na vode Skupnosti, in zato priporoča, da se del besedila „v vodah Skupnosti na splošno“ v členu 4(8) črta.

4.2 V zvezi s členom 4(10) EESO meni, da bi morala opredelitev „zavarovano morsko območje“ zajemati postopek Skupnosti za uvedbo, uporabo, preglede in nadzor takšnih območij, če so na območju voda Skupnosti in imajo učinke na ribiško dejavnost.

4.3 Člen 4(17) opredeljuje „predelavo“, ki vključuje tudi postopke čiščenja, filetiranja, shranjevanja v led in zamrzovanja. Odbor meni, da bi morala biti opredelitev predelave vezana na spreminjanje organoleptičnih lastnosti morskih virov in ne na postopke konzerviranja proizvodov v ožjem pomenu besede, namenjenih temu, da potrošniku ponudijo ribiške proizvode z boljšimi zdravstvenimi jamstvi. Zato Odbor predlaga, da se takšne dejavnosti izključijo iz opredelitve predelave.

4.4 EESO meni, da bi bilo treba v točki 7(1) (f) omeniti tudi območja na „odprtem morju“, ki niso v pristojnosti regionalnih organizacij za ribištvo.

4.5 Odbor meni, da sistem spremljanja plovil, opisan v členu 9, ki predvideva redno posredovanje podatkov za določanje položaja in identifikacijo ladij, za plovila skupne dolžine med 10 in 15 metri ne bi smel biti obvezen. Takšna ribiška plovila so zaradi svojih konstrukcijskih značilnosti v svojem delovanju omejena in lovijo na območjih blizu obal, ki jih je lahko nadzorovati. Poleg tega je vgradnja takšnega sistema povezana s precejšnjimi in nesorazmernimi stroški za ta del ladjeva, ki ga tvori množica majhnih in srednje velikih podjetij z visoko stopnjo zaposlenosti.

4.6 EESO meni, da so v točki 14 predvidene določbe o ladijskem dnevniku za ribiška plovila Skupnosti preobsežne. Njihovo preverjanje povzroča precejšnje upravno breme in omejevati bi se morale samo na tiste vrste ribolova, pri katerih je to dovolj utemeljeno.

4.6.1 Člen 14(1) določa, da se v ladijski dnevnik vpišejo količine posamezne vrste, zavržene na morju. Odbor meni, da bi bilo treba te ulove beležiti šele od določene količine, npr. 50 kg.

4.6.2 Člen 14(3) določa, da je dopustno odstopanje v ocenah količin rib v kilogramih, ki so na krovu plovila, zapisanih v ladijskem dnevniku, 5 %. EESO opozarja, da je že sedanjo vrednost, ki je bila v obnovitvenih načrtih v najbolj restriktivnem primeru določena v višini 8 %, težko upoštevati. Visoko upravno breme, povezano z nizko ravnijsko dopustnega odstopanja, in težave, ki bi jih takšna ureditev prinašala za ribiče, ki je ne bi mogli upoštevati in ki bi jim grozili številni kazenski ukrepi, so v nasprotju s ciljem poenostavitve nadzornih sistemov. Zato Odbor uporabo te določbe odsvetuje.

4.6.3 EESO meni, da pretvorbenih količnikov, ki se določajo za preračunavanje teže skladiščenih rib v živo težo in ki se razlikujejo glede na države članice ter s tem vplivajo na izračun količin ulovov posameznih držav, ne bi smeli določati samo na podlagi aritmetičnega povprečja vrednosti, veljavnih v državah članicah, temveč da bi bilo treba pri tem upoštevati tudi posebnosti posameznih vrst ribolova. Upoštevati pa je treba tudi, kakšne učinke ima lahko zamenjava nacionalnih pretvorbenih količnikov s količniki Skupnosti na načelo relativne stabilnosti.

4.7 Uredba o elektronskem ladijskem dnevniku ⁽⁸⁾ ne določa, da se ta ukrep uporablja za ribiška plovila dolžine manj kot 15 m. EESO meni, da uredba ne bi smela vključevati ribiških plovil dolžine med 10 in 15 m, dokler oblasti držav članic ne morejo oceniti, kako ta ukrep deluje pri ribiških plovilih dolžine nad 15 m in kakšne posledice ima zanje, ter dokler prej ne bodo zbrane praktične izkušnje. Spomniti velja, da bo elektronski ladijski dnevnik šele po 1. januarju 2010 obvezen za ribiška plovila dolžine nad 24 m in od 1. julija 2011 za ribiška plovila dolžine nad 15 m. Člen 15 predloga uredbe tudi ne predvideva veljavnih ureditev o izvzetju od elektronskih postopkov za ribiška plovila dolžine nad 15 m. Zato Odbor poziva, da je treba obe določbi uskladiti.

4.8 EESO meni, da bi moralo biti predhodno obveščanje, predvideno v členu 17, obvezno samo v upravičenih primerih, kot to velja zdaj, saj je takšno obveščanje potrebno samo za ribiška plovila, ki imajo na krovu ulove tistih vrst, za katere veljajo obnovitveni načrti. Tako bi preprečili dodatno upravno breme, ki v mnogih primerih ne prinaša koristnih informacij, tako npr. v primerih „ničnih ulovov“. Odbor meni, da bi bilo treba o količinah ulovov obveščati šele, če presegajo določeno reprezentativno količino.

4.9 Odbor meni, da bi morali predhodne prijave kapitani ribiških plovil oz. njihovi zastopniki vedno pošiljati državam zastave in ne obalnim državam ali državam izkrcaja. Po sedanji ureditvi je treba obvestilo, ki prihaja z ribiškega plovila, vedno posredovati komunikacijskemu središču države, pod zastavo katere pluje plovilo, to središče pa mora podatke posredovati drugim državam članicam ⁽⁹⁾.

4.10 Po mnenju EESO lahko prepoved pretovarjanja ulova na morju, ki jo predvideva člen 18, povzroči resne težave, ker otežuje gospodarsko donosnost ladjevij, za katera gre. Poleg tega ima lahko prepoved pretovarjanja rib z namenom poznejše predelave in zamrzovanja na morju ali v bližini območij ulova za posledico slabšanje kakovosti ribiških proizvodov za potrošnika.

4.11 Glede člena 21 Odbor meni, da je predvideni rok dveh ur po končanem iztovarjanju za elektronsko posredovanje podatkov deklaracije o iztovarjanju prekratek in da lahko nastanejo težav pri njegovem upoštevanju. Zato Odbor ob upoštevanju zdaj veljavnega roka 48 ur predlaga, da se določi rok 24 ur.

4.12 Odbor meni, da bi bilo treba v členu 28 predvideti potrebne postopke za to, da bi presežne kvote države članice, ki svojih možnosti ulova ne more izkoristiti, lahko pod določenimi pogoji izkoristila druga država članica, in tudi, da bi bile kvote države članice lahko prenešene v naslednje leto. Če so potrebni ukrepi za odpravo škode, mora biti nadomestilo, odobreno državi članici za ustavitev ribolova, izvršeno po hitrih in lahko izvedljivih postopkih.

4.13 EESO meni, da bi člen 33 lahko povzročal težave nekaterim ladjevjem, ki lovijo male pelagične vrste rib in svoje ulove pretovarjajo v pristanišču, da jih je mogoče predelovati v ladjah hladilnikih. Ta določba ima lahko tudi posledice za ladjevja, ki svoje ulove iztovarjajo v drugi državi članici, od koder se s tovornjaki prevažajo v pristanišča drugih držav članic, kjer se na koncu tržijo.

4.14 Glede ločenega natovarjanja vrst za obnovo, ki ga ureja člen 35, EESO pozdravlja, da naj bile te vrste v skladišču razporejene ločeno od drugih zabojnikov z ulovom in nadzorovane z ustrezno oznako. Vendar Odbor meni, da dodatno prostorsko ločevanje pri skladiščenju ne omogoča boljšega nadzora količin ulova, še zlasti, ker morajo biti zabojniki z vrstami, za katere veljajo načrti obnove, v vsakem primeru označeni z oznako, ki vsebuje kodo FAO za ustrezno vrsto.

4.15 Glede prijave zavržkov, ki jo ureja člen 41, EESO meni, da je ta bistvenega pomena za ohranjanje staležev in kakovostno izboljševanje znanstvenih ocen, posebno v mešanih ribolovih. Odbor se zavzema za zmanjšanje zavržkov kot temelj trajnosti. Vendar meni, da so zahteve glede prijavljanja zavržkov nesorazmerne in nezdržljive s samo ribiško dejavnostjo, ker povzročajo pretirano delo, ki lahko ogroža varnost ladje, dobro počutje ribičev in higienske razmere. Poleg tega je izraz „nemudoma“ preveč ohlapen in ustvarja pravno negotovost.

4.16 Zaprtje ribolovnih območij v realnem času, ki ga urejajo členi 43 do 46, je po mnenju Odbora občutljiv ukrep, ki bi ga morali pred uvedbo temeljito preučiti. Ker bo specifični pravni okvir določen v uredbi o tehničnih ukrepih ⁽¹⁰⁾, je po mnenju EESO dosledneje počakati, da bo ocena te uredbe zaključena. V vsakem primeru bi morali biti postopki tako za zaprtje kot tudi za ponovno odprtje ribolovnega območja prožni in lahko izvedljivi. V tem smislu je Odbor mnenja, da je postopek, predviden za ponovno odprtje določenih začasno zaprtih območij in pri katerem mora biti na krovu znanstveni opazovalec, težko upoštevati, če naj bi bil izveden tako hitro, da ribičem ne bi povzročal nepotrebne škode.

⁽⁸⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1966/2006 o elektronskem zapisovanju in poročanju podatkov o ribolovnih dejavnostih ter daljinskem zaznavanju. UL L 409, 21.12.2006.

⁽⁹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1077/2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1966/2008. UL L 295, 4.11.2008.

⁽¹⁰⁾ Predlog uredbe Sveta o ohranjanju ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi, COM(2008) 324 konč.

4.17 Odbor meni, da določba, predvidena v členu 47(3), po kateri se ulovi vrst, za katere veljajo večletni načrti pri rekreacijskem ribolovu, vštejejo v zadevne kvote države članice zastave, ni smiselna, saj bi to lahko povzročalo škodo poklicnim ribičem, ki se z ribolovom preživljajo. Odbor tudi meni, da bi bilo treba rekreacijski ribolov v vseh državah članicah zaradi varstva ribiških virov primerno urediti in nadzorovati.

4.18 Člen 84 uvaja sistem kazenskih točk za pregon ribičev, ki kršijo predpise skupne ribiške politike. Odbor meni, da ta sistem ni primeren, po eni strani zato, ker je diskriminatoren, saj ne velja za ladjevja iz tretjih držav, ki dobavljajo več kot 60 % notranje porabe Evropske unije, po drugi strani pa zato, ker le malo – ali pa sploh ne – upošteva načelo sorazmernosti, kar se odraža v predlaganem odvzemu dovoljenja za ribolov, ki ima za posledico zaprtje ustreznega ribiškega podjetja in s tem izgubo delovnih mest.

4.19 Odbor meni, da so finančni ukrepi, predvideni v členu 95, preveč omejevalni. Tako bi začasna ustavitev in ukinitve finančne pomoči Skupnosti državi članici zaradi težav pri upoštevanju določb uredbe imela hude posledice za akterje ribiškega sektorja, ki bi bili tako kaznovani.

4.20 Člen 96 predvideva zaprtje ribolovnih območij, če država članica ne izpolnjuje ciljev skupne ribiške politike. Odbor meni, da so v členu uporabljeni zelo nejasni izrazi, ki lahko botrujejo napačnim razlagam. EESO meni, da bi bilo treba ribolovna območja zapirati samo v izjemnih primerih in izključno iz utemeljenih, dokazanih razlogov. Meje za uporabo takšnih ukrepov bi bilo treba jasno določiti.

4.21 EESO izraža zaskrbljenost, da bo zaradi pogosto potrebnega elektronskega posredovanja podatkov, številnih pošiljateljcev in prejemnikov informacij ter številnih orodij, potrebnih za komuniciranje, določanje položaja in identifikacijo, težko zagotavljati zaupnost in ohranjanje poklicnih ali poslovnih skrivnosti.

Rezultat glasovanja	Za: 75	Proti: 98	Vzdržani: 11
----------------------------	--------	-----------	--------------